

Arbeidsmarktfliits

Groepsfoto met dame - Werkende Vlamingen tien jaar geleden en vandaag

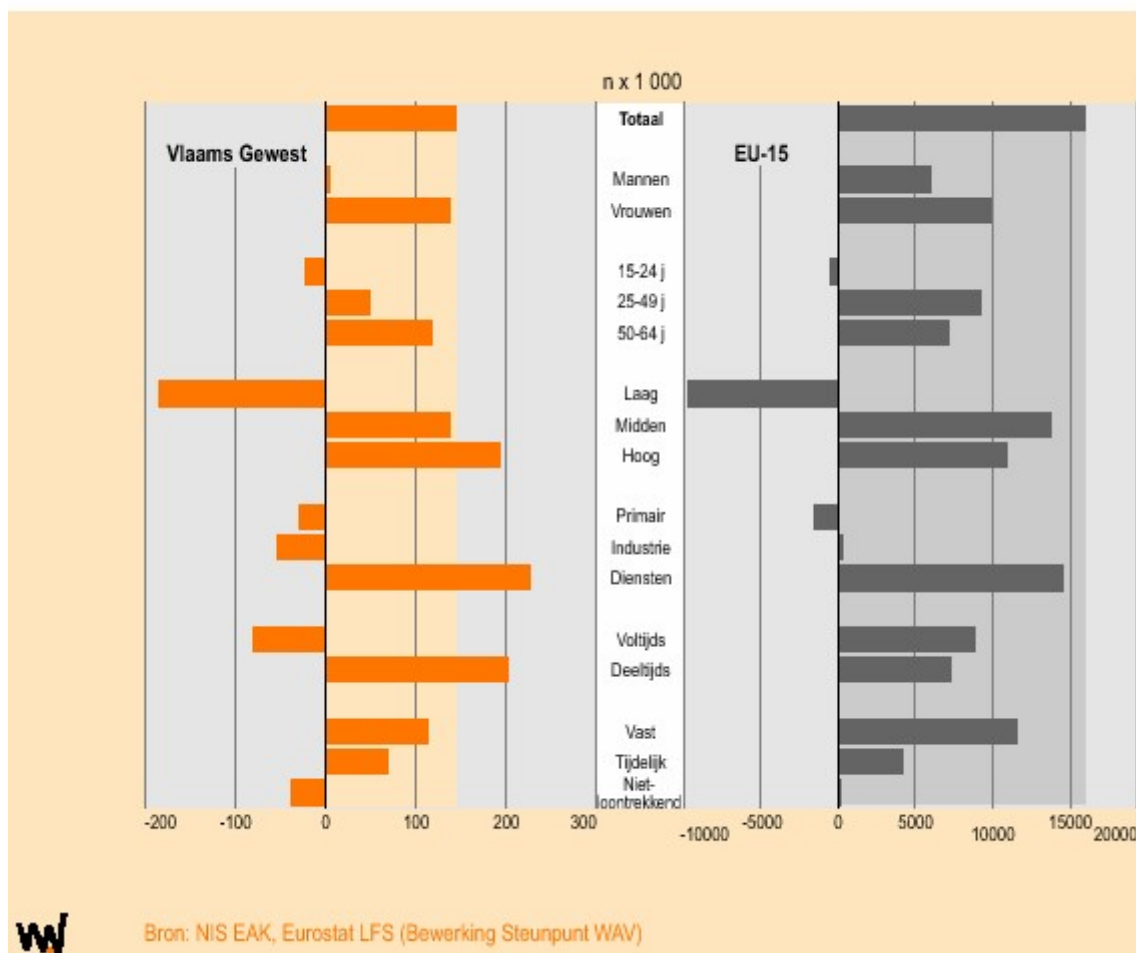
2 December 2004

Tussen 1994 en 2003 groeide het aantal werkenden jaarlijks aan met gemiddeld 0,7% in Vlaanderen en 1,2% in de Europese Unie (EU-15). De werkzaamheidsgraad steeg in deze periode van 60% in beide regio's tot respectievelijk 62,9% in het Vlaams Gewest en 64,4% in EU-15. De werkenden die er het voorbije decennium bijkwamen waren vooral vrouwen, ouderen en hogergeschoolden (oranje balkjes in de figuur).

Evolutie van de werkzaamheidsgraden naar geslacht, leeftijd en onderwijsniveau (Vlaams Gewest en EU-15; 1994-2003)

	Vlaams Gewest		EU-15	
	1994	2003	1994	2003
Totaal	59,8	62,9	59,6	64,4
Man	70,8	70,7	70,0	72,7
Vrouw	48,4	55,0	49,3	56,1
15-24 jaar	34,1	32,6	37,8	39,7
25-49 jaar	80,5	83,2	73,7	78,2
50-64 jaar	33,5	42,1	46,5	53,0
Laaggeschoold	50,9	52,0	53,5	56,0
Middengeschoold	75,6	76,2	72,2	74,5
Hooggeschoold	87,1	85,1	83,2	84,1

Evolutie van het aantal werkenden (Vlaams Gewest en EU-15; 1994-2003)



De toename van de werkende bevolking in Vlaanderen tussen 1994 en 2003 was bijna volledig op conto van de vrouwen te schrijven. Maar liefst 96% van de 144 000 werkenden die er bijkwamen was een vrouw en de netto-aangroei van mannelijke werkenden was zeer miniem (zie figuur). De voorbije tien jaar werd in Vlaanderen een deel van de achterstand van vrouwen op mannen gedicht: de vrouwelijke werkzaamheidsgraad steeg van 48% in 1994 tot 55% in 2003; de mannelijke werkzaamheidsgraad stagneerde op 71%. Een belangrijke stimulans voor de gestegen arbeidsdeelname van vrouwen was de opkomst van deeltijdarbeid. Het aandeel deeltijds werkende vrouwen is in Vlaanderen gestegen van 29% in 1994 tot 40% in 2003. Ook in de Europese Unie bestond het merendeel van de werkenden die er zijn bijgekomen uit vrouwen (+10 miljoen). De mannelijke werkenden kenden op Europees niveau echter ook nog een aanzienlijke groei (+6 miljoen).

Parallel aan de veroudering van de bevolking blijkt dat het aantal werkenden sterk toenam bij de 25-plussers en dat het aantal werkende jongeren (15-24 jaar) per saldo zelfs achteruitging. Deze trends stellen we zowel in Vlaanderen als in EU-15 vast, maar in Vlaanderen tekenden de 50- tot 64-jarigen de grootste netto-groei op, terwijl dit in de Europese Unie de 25- tot 49-jarigen waren (zie figuur). Toch wil dit niet zeggen dat Vlaanderen op haar lauweren kan rusten wat betreft de integratie van ouderen op de arbeidsmarkt: ondanks de sterk gestegen werkzaamheidsgraad van de ouderen in het Vlaams Gewest (van 33,5% in 1994 tot 42,1% in 2003) hinkt Vlaanderen nog steeds achterop ten opzichte van EU-15 waar 53% van de vijftigplussers aan het werk is.

Kijken we per onderwijsniveau naar de netto-aangroei van werkenden dan zien we dat enkel de midden- en hogeschoolde werkenden zijn toegenomen in aantal. Omgekeerd is het aantal laaggeschoolde werkenden per saldo zelfs sterk afgenomen op tien jaar tijd. Dit heeft veel te maken met de algemene stijging van het onderwijsniveau van de bevolking. De netto-aangroei van werkenden was in Vlaanderen het grootst bij de hogeschoolde en in EU-15 bij de middengeschoolde (zie figuur). Gebruiken we de inzet van hogeschoolde arbeid als maatstaf voor de kenniseconomie dan is Vlaanderen alvast een stap vooruit op EU-15: 34% van de Vlaamse werkenden heeft een diploma van het hoger onderwijs, tegenover 25% gemiddeld in Europa. Kijken we echter naar de achterstelling van laaggeschoolde werkenden dan blijkt Vlaanderen het minder goed te doen: van de laaggeschoolde personen (25 tot 64 jaar) in Vlaanderen is maar goed 52% aan het werk, dit aandeel is met 56% iets hoger in EU-15.

Meer informatie vindt u in hoofdstuk 2 '[Tien jaar in een oogopslag - de Vlaamse arbeidsmarkt in Europa](#)', in het Jaarboek over de arbeidsmarkt in Vlaanderen, editie 2004.